

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824010103
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5824010103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 10. septembra 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/14/2024-186 zo dňa 30.4.2024 a takto

rozhodol:

Pod3a § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, e.k. 6T/14/2024-186 zo doa 30.4.2024 vo výroku o treste zákazu einnosti vies? motorové vozidlá.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, výroku o treste odoatia slobody a výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Námestovo, e.k. 6T/14/2024-186 zo doa 30.4.2024,

obžalovanému A. A., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom C. A., D., E. XXX/X,

u k l a d á :

pod3a § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu einnosti vies? motorové vozidlá akéhoko3vek druhu vo výmere 12 (dvanás?) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/14/2024-186 zo dňa 30.4.2024 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 30.7.2023 v čase okolo 18.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Polo, evidenčné číslo A. XXX E., po ceste II/520 v smere od mesta Námestovo na mesto Tvrdošín, v časti Slanická Osada v km 61,9 pri odbočovaní vľavo v smere svojej jazdy na parkovisko k Penziónu Slanický dvor smerom cez protismerný jazdný pruh nedal prednosť v jazde oproti idúcemu cyklistovi F. B., nar. X.XX.XXXX, ktorý sa pohyboval na bicykli v protismernom jazdnom pruhu po ceste II/520, časť Slanická Osada

v smere od mesta Tvrdošín na mesto Námestovo, v dôsledku čoho v ľavom jazdnom pruhu prednou časťou vozidla narazil do ľavého boku cyklistu, ktorého v dôsledku nárazu prehodilo ponad prednú kapotu vozidla a po náraze spadol na zem, čím spôsobil cyklistovi F. B., nar. X.XX.XXXX zlomeninu III.-V. rebra vľavo, trieštvú zlomeninu tela ľavej lopatky s posunom kostných úlomkov, zlomeninu priečneho výbežku 6. krčného stavca vľavo, tržné rany ľavej ušnice, tržnú ranu pod ľavou očnicou, pomliaždenie a odreninu kože chrbta nosa s pourazovým

krvácáním z nosa, odreninu kože v oblasti lícnej kosti vľavo, odreninu kože prednej steny hrudníka a brušnej steny

v nadbrušku, odreniny kože v oblasti jabĺčok oboch kolien a odreninu kože ľavého ramena, s dĺžkou liečenia a obmedzenie na obvyklom spôsobe života v trvaní 3 mesiace, pričom A. A. ako vodič motorového vozidla porušil zákonné povinnosti správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a ako vodič odbočujúci vľavo povinnosť dať prednosť v jazde protiidúcemu nemotorovému vozidlu, ustanovené v § 3 odsek 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 20 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. B., nar. X.XX.XXXX vo G., trvale bytom G. XXX, škodu vo výške 4 402,80 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 30.4.2024 (č.l. 182-185 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, prednesení podstatných dôvodov rozhodnutia a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný A. A. a prokurátor sa nevyjadrili k možnosti podať opravný prostriedok.

Podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 14.5.2024 podal proti vyššie citovanému rozsudku odvolanie obžalovaný čo do všetkých trestov uložených týmto rozsudkom.

Dňa 18.6.2024 bolo okresnému súdu doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného A. A. prostredníctvom obhajcu, proti výrokom o uložených trestoch, v ktorom uviedol nasledovné odvolacie argumenty:

Obžalovaný má za to, že samotný trest uložený vo vzťahu k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu dvoch rokov sa javí ako značne neprimeraný a nespravodlivý, doslova likvidačný, nakoľko obžalovaný tým, že vykonáva činnosť na svoju živnosť sám pre spoločnosť ECOHOME Group, s.r.o. Banská Bystrica ako servisný technik okien, pri ktorom je cestovanie vozidlom nevyhnutnosťou, by bol dva roky bez príjmu. Takisto pri tak dlhom treste zákazu činnosti by určite prišiel o stabilnú prácu, ktorú momentálne vykonáva pre vyššie uvedenú spoločnosť. V tejto súvislosti predložil hodnotenie od spoločnosti ECOHOME Group, s.r.o. Banská Bystrica, z ktorého vyplýva, že spoločnosť považuje obžalovaného za človeka s profesionálnym a zodpovedným prístupom, považuje ho za svojho najlepšieho technika.

V ďalšom obžalovaný uviedol, že je na neho odkázaná aj jeho matka H. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je po operáciách jednak bedrového kĺbu, jednak v marci tohto roku absolvovala operáciu platničiek, je starobná dôchodkyňa, kedy vyšetrenia s ňou absolvoval on, vozil ju a sprevádzal na tieto vyšetrenia. Ona sama prosí odvolací súd, aby tieto skutočnosti zohľadnil pri uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný si je vedomý, že spravil chybu, že z nedbanlivosti spôsobil dopravnú nehodu, od počiatku sa ku skutku doznával, spolupracoval s OČTK, ku svojmu činu sa staval kriticky, na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu. Zároveň obžalovaný však uviedol, že

do času uvedeného skutku viedol riadny život, nikdy nebol odsúdený ani trestne stíhaný, za 25 rokov mal len jeden drobný priestupok v karte vodiča. Podľa názoru obžalovaného súd nezohľadnil všetky okolnosti skutku, že sa nejedná o úmyselný trestný čin, kedy zároveň neprihliadol na osobu obžalovaného najmä v tej súvislosti, že pre svoju prácu a živobytie potrebuje vodičské oprávnenie, že sa stará o svoju matku, ktorá je na neho odkázaná. Uložený trest zákazu činnosti sa tak obžalovanému javí ako značne nespravodlivý, v rozpore

so zásadami ukladania trestov, v rozpore so zásadou primeranosti a zdržanlivosti. Pri ukladaní trestu je podľa názoru obžalovaného nevyhnutné popri osobe obžalovaného a jeho pomeroch spolu s okolnosťami prípadu zohľadniť aj komplex ostatných zákonných skutočností. Jeho osobu určite nemožno hodnotiť ako nezodpovednú, nedisciplinovanú, nerešpektujúcu právne normy, vrátane dopravných predpisov, nakoľko doteraz obžalovaný nebol trestne stíhaný ani odsúdený, v karte vodiča

má iba jeden záznam, a to za menej vážny priestupok, a preto ho možno, ako správne aj okresný súd konštatoval, považovať za disciplinovaného vodiča a do času spáchania skutku, za ktorý uznal vinu, za bezúhonného a riadneho občana. Doteraz mu nebolo odobraté ani obmedzené vodičské oprávnenie a od súdeného skutku neporušil žiadne iné povinnosti v cestnej premávke. Je teda zrejmé, že sa zo skutku poučil a je aj naďalej disciplinovaným vodičom. Nemožno preto urobiť o jeho osobe záver, že ako vodič nedáva záruku riadneho výkonu vodičského oprávnenia, ktorému by bolo namieste obmedzovať výkon vodičského oprávnenia trestom zákazu činnosti po dobu dvoch rokov, tak ako to urobil samosudca okresného súdu. Všetky vyššie popísané okolnosti sú podľa názoru obžalovaného mimoriadnymi okolnosťami, ktoré by mal odvolací súd vziať na zreteľ pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Má za to, že sú u neho splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák. aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, čomu zodpovedá aj celkový pomer poľahčujúcich okolností, keď má za to, že čo sa týka poľahčujúcich okolností, mala byť použitá aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Preto apeluje na odvolací súd, aby všetky tieto skutočnosti vzal na zreteľ a uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu šesť mesiacov za aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

V ďalšom obžalovaný v dôvodoch odvolania poukázal na to, že pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, túto považuje za primeranú, za neprimeranú však považuje skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia v trvaní 20 mesiacov, kedy má za to, že na jeho nápravu, vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade so zásadou zdržanlivosti, by postačovala aj skúšobná doba kratšieho trvania, a to v trvaní 1 rok.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný A. A. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody v nezmenenej výmere, ako ho uložil prvostupňový súd, zároveň aby tento trest podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu na 1 rok. Zároveň navrhol, aby odvolací súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 6 mesiacov za aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Alternatívne obžalovaný navrhol, ak by odvolací súd nevzal na zreteľ, že u neho existujú dôvody na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti, aby odvolací súd ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súčasťou odvolania je aj hodnotenie zamestnávateľa obžalovaného (č.l. 204 spisu), z ktorého je zrejmé, že obžalovaný k práci pristupuje maximálne zodpovedne, o čom svedčí aj nadštandardné hodnotenie klientov v jeho prospech. Možno povedať, že takýchto ľudí ako obžalovaný sa vo firme prakticky nedá nahradiť. Súčasťou odvolania je aj žiadosť, resp. prosba matky obžalovaného o zníženie trestu zákazu činnosti.

K odvolaniu obžalovaného a jeho odôvodneniu sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajkyňa obžalovaného navrhla v súlade s písomnými dôvodmi odvolania, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku obžalovanému uložil miernejší trest zákazu činnosti vodiča a zároveň znížil skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia. Obžalovaný sa stotožnil s návrhom obhajkyne, uviedol, že mu je to, samozrejme, celé ľúto, ale uložený trest považuje za vysoký.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný A. A. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný A. A. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného A. A. prijal.

Ako už bolo uvedené, v súlade s revíznym princípom preskúmal krajský súd v rozsahu determinovanom ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o treste napadnutého rozsudku, keď pokiaľ ide o výrok o vine, nie sú pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. S ohľadom na to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Priznanie viny bolo prijaté okresným súdom v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe okresného prokurátora, a preto priznanie viny obžalovaného považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného A. A., je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný, ako i jeho obhajkyňa rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný založil odvolanie voči výroku o treste napadnutého rozsudku v podstate na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí s týmito námietkami vysporiadal, a preto odvolací súd odkazuje v podstate na správne dôvody rozsudku okresného súdu vo vzťahu k výroku o treste.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu zákazu činnosti, ako aj neprimeranosť skúšobnej doby pri uložení podmienenečného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprímeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprímerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák.). Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov považuje odvolací súd za zákonný. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Argumenty obžalovaného, ktoré sa týkali výmery uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel s tým, že aj v prípade tohto trestu malo byť aplikované ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák., krajský súd vyhodnotil ako irelevantné. Na tomto mieste treba podotknúť, že z citovaného ustanovenia nevyplýva obligatórna povinnosť aplikovať tento inštitút, ale len možnosť jeho použitia. Zásada individualizácie trestu spočíva v tom, že v každom konkrétnom prípade je potrebné zvoliť taký druh trestu a určiť trest v rámci trestnej sadzby tak, aby zodpovedal individuálnym zvláštnostiam

spáchaného činu. Výnimočnosť použitia § 39 Tr. zák. o znížení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu pod dolnú hranicu vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest zákazu činnosti uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu ustanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu. Vzhľadom na tieto okolnosti pri hodnotení primeranosti trestu nie je možné na uvedené argumenty zo strany súdu prihliadať. To, že obžalovaný A. A. sa ku skutku priznal, prejavoval úprimnú ľútosť nad svojím konaním počas trestného konania, že je ochotný nahradiť spôsobenú škodu, boli skutočnosťami, na ktoré súd prihliadal už pri ukladaní trestu zákazu činnosti a neboli takými mimoriadnymi okolnosťami, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu zákazu činnosti pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu.

Na strane druhej odvolací súd zohľadnil všetky okolnosti veci z hľadiska spáchania skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovaného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako aj aktuálnych osobných pomerov obžalovaného.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že v jeho osobe ide o disciplinovaného vodiča, ktorý má v karte len jeden záznam – porušil zákaz zastavenia a bola mu uložená bloková pokuta. Zohľadnil tiež správu zamestnávateľa, ktorú obžalovaný predložil ako súčasť odvolania, konštatujúc, že zo strany obžalovaného A. A. išlo o ojedinelé nedbanlivostné konanie, a preto je namieste uložiť mu miernejší trest zákazu činnosti vodiča. Zároveň však bolo v tejto súvislosti potrebné, samozrejme, vyhodnotiť dôsledky konania obžalovaného, a to ťažkú ujmu na zdraví, ktorú spôsobil svojím konaním poškodenému.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za čiastočne dôvodné, pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Krajský súd potom dospel k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude pri nezmenenom treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov zodpovedať uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu obžalovanému vo výmere 1 rok pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.